

4 Νοεμβρίου 2018

Γέροντα, νιώθω αγωνία, φόβο, για ο,τι μας περιμένει

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Τόσα σας λέω, τόσο σκληρά έχω μιλήσει! Εμένα κάτι να μου έλεγαν, θα προβληματιζόμουν, θα σκεφτόμουν γιατί μου το είπαν, τι ήθελαν. Για να μην πω βράδια, ένα βράδυ δεν θα κοιμόμουν.

Αν δεν έβλεπα τα δύσκολα χρόνια που έρχονται, δεν θα ανησυχούσα τόσο. Αλλά αυτό που βλέπω είναι ότι αργότερα θα δυσκολευθείτε πολύ. Δεν με καταλαβαίνετε. Τότε θα με καταλάβετε.

Είθε να μην επιτρέψει ο Θεός να έρθουν δύσκολες μέρες, αλλά αν έρθουν, με έναν μικρό σεισμό, με ένα τράνταγμα, θα σωριάσουν ολόκληρες αδελφότητες, ολόκληρα μοναστήρια, γιατί ο καθένας θα πάει να σώσει τον εαυτό του και θα τραβήξει την πορεία του.

Χρειάζεται πολλή προσοχή, για να μη μας εγκατάλειψη ο Θεός. Οι ψυχές να έχουν κάτι πνευματικό. Αυτό σας τιμάει. Θα γίνει μεγάλο τράνταγμα.

- Αν βρεθεί, Γέροντα, μόνος του κανείς σε δύσκολα χρόνια, τι θα κάνει;
- Άρχισε τώρα να κάνεις πρώτα υπακοή, να απόκτησης διάκριση, και τότε θα

δούμε. Γι' αυτό είπαμε να κόψουμε τα κουσούρια πρώτα. Αν έχει κανείς κουσούρια, δεν θα τα βγάλει πέρα. Αν τώρα γκρινιάζει για όλα και νομίζει ότι αυτός είναι λεβεντόπαιδο και όλοι οι άλλοι είναι χάλια, τότε...; Κοιτάξτε να διορθωθείτε, για να δικαιούσθε την θεία βοήθεια.

Να στηριχτείτε ακόμη περισσότερο στον Θεό. Θα έχουμε πιο δύσκολα χρόνια. Ακόμη είναι άγουρα τα; φρούτα δεν ωρίμασαν. Όταν εσείς θα είστε ώριμες πνευματικά, ξέρετε τι θα είστε; Οχυρό. Όχι μόνο για εδώ, αλλά θα μπορείτε να βοηθάτε και πιο πέρα.

Γιατί, διαφορετικά, θα έχετε και εσείς ανάγκη από ανθρώπινη βοήθεια και προστασία. Και ξέρετε τι κακό είναι ένα μοναστήρι, με ένα σωρό αδελφές, να έχει ανάγκη από λαϊκούς;

Σήμερα ο μοναχός πρέπει να ζήσει πνευματικά, για να είναι έτοιμος να ξεπεράσει μια δυσκολία. Να ετοιμασθεί, για να μην τον στενοχωρήσει η στέρηση, γιατί μετά μπορεί να φθάσει στην άρνηση. Θα έρθει εποχή που θα ξεραθούν τα ποτάμια, όλοι θα διψάσουν, όλοι θα υποφέρουν.

Για μας τους μοναχούς δεν είναι τόσο φοβερό· εμείς και να διψάσουμε, πρέπει να διψάσουμε, γιατί εμείς ξεκινήσαμε για κακουχία. «Ό,τι δεν έκανα εκουσίως ως καλόγερος, θα πω, το κάνω τώρα ακουσίως, για να καταλάβω τι θα πει καλόγερος. Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου».

Αλλά ο καημένος ο κόσμος! Όταν φθάνουν οι άνθρωποι στο σημείο να εφευρίσκουν βόμβες που να σκοτώνονται οι άνθρωποι και να μην καταστρέφονται τα κτίρια, τι να πω;

Όταν είπε ο Χριστός «μια ψυχή αξίζει όσο ο κόσμος όλος», και αυτοί έχουν τα κτίρια πιο πολύ από όλο τον κόσμο, αυτό είναι φοβερό!

- Γέροντα, νιώθω αγωνία, φόβο, για ο,τι μας περιμένει.

- Αυτός ο φόβος μας βοηθάει να γαντζωθούμε στον Χριστό. Όχι ότι πρέπει να χαίρεται κανείς γι' αυτήν την κατάσταση που περιμένουμε, αλλά να χαίρεται, γιατί θα αγωνισθεί για τον Χριστό. Δηλαδή δεν θα περάσουμε μια κατοχή ενός Χίτλερ η ενός Μουσολίνι, αλλά θα δώσουμε εξετάσεις για τον Χριστό.

Δεν είναι ότι θα έχουμε εμείς πολυβόλα, ατομικές βόμβες ανώτερες, και θα νικήσουμε. Τώρα ο αγώνας θα είναι πνευματικός. Θα παλέψουμε με τον ίδιο τον διάβολο. Ο διάβολος όμως δεν έχει καμιά εξουσία, αν δεν του δώσουμε εμείς εξουσία.

Τι να φοβηθούμε; Αν ήταν Χίτλερ η Μουσολίνι, ήταν άλλο. Να μην υπάρχει φόβος. Να χαιρόμαστε που η μάχη είναι πνευματική.

Εάν ζείτε μοναχικά, πατερικά, και προσέχετε, θα δικαιούσθε την θεία επέμβαση σε κάθε επίθεση του εχθρού. Αν υπάρχουν άνθρωποι προσευχής, ταπεινοί, που έχουν πόνο και αγάπη, είναι κεφάλαια πνευματικά, είναι «βάσεις» πνευματικές. Δύο-τρεις ψυχές να υπάρχουν σε ένα μοναστήρι που να σκέφτονται τον πόνο των άλλων και να προσεύχονται, είναι πνευματικό οχυρό.

Πηγή: elromio.gr